

A - ja - mer - re e - lu - jõ - gi voo-lab kii - re käi - gu - ga;

pal-ju lai-neid silm ju nä - gi tõt - vat möö-da ru - tu - ga.

2. Nii ka meie elupäevad laine kombel tõtates uneviisil mööda läevad igavikku rutates.	3. Ajad, aastad, kuud ja päevad tuule tiivul tõttavad, aga Isa elusõnad kartuse sult võtavad.	4. Teevad kindlaks, julgeks meele, täidavad sind rahuga, kui sa tõttad viimse teele, pead siit ilmast lahkuma.

*Viis: "Võitle hästi, kui sind armsast" (Ringe recht, wenn Gottes Gnade)
Böömimaa vennad, Herrnhut, 1737.
Sõnad: Jakob Jalajas, 1869-1957.*